Portrét Arnošta Chotka ve stejnokroji generála c. k. jezdectva

Portrét sedícího generála a významného českého šlechtice Arnošta Chotka (1844–1927) byl iniciován samotným Vochočem při návštěvách a osobních debatách během zakázky restaurování části obrazové rodové galerie, které si objednal tehdejší majitel panství i zámku ve Veltrusích. Jan Vochoč prováděl tyto práce na veltruském zámku od srpna 1916, resp. intenzivně v letech 1917 až do roku 1919. Pravidelné Vochočovy návštěvy i pobyty měly za výsledek vyčištění, renovaci i lehké retuše u dvaceti děl ze zámecké obrazárny.

Pro umělce, který studoval na pražské, posléze i mnichovské výtvarné akademii, zapojil se do uměleckého ruchu české kolonie v Paříži společně se svým přítelem Alfonsem Muchou, prošel jihovýchodní Evropou, potažmo navštívil českou intelektuální i uměleckou menšinu v Bulharsku a sdílel mnišskou komunitu na Athosu, to byla poslední a již i vyčerpávající životní etapa. Vochoče navíc provázel stále neutuchající a provokující sen – uspořádat v Mekce umění a městě nad Seinou svou autorskou výstavu obrazů ovlivněných jednak dozvuky postimpresionismu, ale i pointilismem a pařížskou modernou. Chotkův portrét z roku 1919 je vlastně jeden z mála posledních Vochočových prací – malíř zemřel v březnu 1920. Dílo dokumentuje techniku portrétování plně v duchu mnichovského akademického školení v realistickém plánu i detailu, vč. mistrně zachycené fyziognomie modelu, tak plně respektující objem i charakter dobového vojenského oděvu (slavnostní uniformy). Je bravurním rukopisem malířské erudice a akademického školení.